

Canadese Bren-carrier uit oorlog opgegraven in Woensdrecht

Door Hans Knijff

WOENSDRECHT - Op het erf van de boerderij van Peter Michielsens, in de polders achter Woensdrecht, staan sinds zaterdag de resten van een Canadese gevechtsvoertuig uit de Tweede Wereldoorlog. Afgelopen zaterdag werd het even verderop opgegraven, nadat de juiste plek eerst met een metaaldetector was vastgesteld.

De Bren-carrier, met daarop nog vaag herkenbaar de ster van de geallieerden, is op een dieplader naar de nabije boerderij van Michielsens gebracht. Het enkele tonnen zware voertuig, waarop licht geschut kon worden vervoerd, staat er nu te wachten op de opknabbeurt die enkele Hoogerheidense enthousiastelingen eraan willen uitvoeren.

Ingegraven

Michielsens vertelt dat zijn familie en nog enkele andere mensen in het dorp al sinds het einde van de oorlog op de hoogte waren van het feit dat in de polders een dergelijk oorlogsvoertuig onder de graszoden lag. De wagen is er in de dagen na de oorlog door zijn eigen vader ingegraven. „Die carrier was defect geraakt of zo, in elk geval is hij door de Canadezen achtergelaten. Mijn vader kreeg er op een gegeven moment knap last van bij het bewerken van het land. Toen hebben hij en nog wat mannen een groot gat gegraven, een paar paarden gespannen en de wagen erin getrokken. Sindsdien heeft hij een meter onder de grond gelegen. Geleidelijk aan zijn we natuurlijk vergeten waar hij precies lag, maar met een metaaldetector was de plek zo weer gevonden. Meteen na de oorlog wilde niemand iets weten van zulk oorlogstuig, maar nu zijn veel mensen ermee in hun nopjes”.

Roest

Het groepje inwoners dat is gaan zoeken naar de Bren-carrier en het voertuig uiteindelijk boven de grond heeft gebracht, staat onder aanvoering van A. van Pul. Deze gepensioneerde Hoogerheidenaar is uitgegroeid tot een ware vraagbaak als het gaat om gebeurtenissen die zich tijdens de oorlog in de regio hebben afgespeeld. Van Pul noch iemand anders van de 'opgravers' was gisteren

bereikbaar voor commentaar, maar Michielsens zei er van uit te gaan dat snel met de opknabbeurt van de Bren-carrier zal worden begonnen.

Temeer daar het gevechtsvoertuig razendsnel aan het roesten is geslagen. Michielsens wijst naar enkele stukken plaatwerk die er inderdaad vervaarlijk roodbruin uitzien: „Dit was zaterdag allemaal nog nagenoeg blank staal. Al die tijd onder de grond is er geen zuurstof bij geweest. Nu komt er wel zuurstof bij en binnen een paar dagen is de wagen verschrikkelijk aan het roesten geslagen”.

Motor verdwenen

De Bren-carrier is op een paar stevige blokken beton gezet. Het voertuig was ooit voorzien van rupsbanden, maar die zijn verdwenen. Ook de motor en de achteras zijn foetsie. Michielsens weet dat motor en as direct na de oorlog hun weg hebben gevonden naar regionale garagebedrijven, die in die periode haast niet aan onderdelen voor reparaties konden komen. Verder lijkt het voertuig compleet. Michielsens toont zelfs een soort koker, die vermoedelijk dienst heeft gedaan als houder voor de mitrailleurkogels. Op de grond ligt een bak, waarvan hij aanneemt dat het het tankje is dat diende als brandstofsreservoir voor een vlammenwerper.

Slagveld

Wat ook de precieze plannen zijn met het oorlogsvoertuig nu het weer boven de grond is gehaald en waar het uiteindelijk ook heen zal gaan, vast staat dat de Bren-carrier op dit moment geenszins mistaakt op het erf van Michielsens, aan de Damesweg 3. De boerderij is in het strijdgevoel tussen Duitsers en Canadezen fiks geraakt. Michielsens wijst naar de schuur in de schaduw waarvan de wagen zijn voorlopige opslagplaats heeft gekregen: „Die plekken met rode baksteen hebben we er na de oorlog allemaal in moeten metselen om de schietgaten te dichten. Er is hier in de polders erg hard gevochten, het was een vreselijk slagveld. Er is altijd gezegd dat er wel 500 Duitsers en even zoveel Canadezen zijn gesneveld. Veel van die soldaten zijn ook meteen hier in het land begraven.

Er zijn in de loop der jaren nogal wat lijken gevonden.

Om nog maar te zwijgen van alle bommen en granaten. Hier, op mijn land, haal ik

• Peter Michielsens bij de uitgegraven Bren-carrier voor de loods waar in de oorlog fel is gestreden. - FOTO DE STEM / BEN S

nog steeds regelmatig granaten boven de grond. Met ploegen of met het rooien van aardappels. Soms herken je ze niet eens meteen, omdat ze roestig zijn en er aarde aan vast zit. Ik heb eens bijna ruzie gehad met een handelaar. Die vond bij het sorteren maar liefst vier handgranaten tussen mijn aardappels. Of ik zo'n hekel aan hem had, vroeg hij”.

'Dat krenge'

De vader van Peter Michielsens wist overigens niet wat hij zag toen hij begin deze week de Bren-carrier opeens op het erf ontwaarde. „Mijn vader kon zijn ogen niet geloven. 'Nou hebben we zo veel moeite gedaan om die wagen kwijt te raken en nou staat dat krenge er opeens weer', zei hij. Maar ja, ze zijn er zo gek mee, in het dorp”, aldus Peter Michielsens.